

Kondor Katalin: Hisztériacunami

2023 július 21. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Irgylem azt az embert, aki nem veszi észre, de hisztériacunamiiban élünk. Nem kicsit, nagyon!

S ez bizony erősen megvisel bennünket. Belesüllyedtünk, mint az eltévedt ember a mocsárba, s hiába taposunk,

egyrészt kevesen vagyunk, hogy keményre tapossuk a talajt magunk alatt, s kikászálódjunk belőle, másrészt meg naponta kell újabb és újabb hisztériát keltő jelenségekkel szembenéznünk. S bizony, ilyenkor nehéz józannak és cselekvőnek maradni. Mentségünkre szolgáljon, hogy néhány esztendővel ezelőtt még a cunami kifejezés sem tartozott bele mindennapi szótárunkba itt, a végtelenül meglepett Európában. Miképpen – magyarul nevezve – az örökös riogatás divatja sem. Aztán jött a japán tragédia, s kiderült, a cunami annyit jelent, hogy „kikötői hullám”, mégpedig szeizmikus árhullám. Nem fejtegetném tovább, mindenesetre a szakkönyvek az egyik legpusztítóbb természeti katasztrófának tartják. Nagy sebességgel, több méteres árhullámmal érkezik, s elpusztít szinte mindent, ami elé kerül. Így is történt Japánban pár esztendeje, láthattuk a televízióban. Mit mondjak, félelmetes volt.

Nos, ha nem is öl rögtön embert, de legalább annyira félelmetes az a hisztériacunami, mely az emberek agyát, természetét van hivatva befolyásolni, s amely kétséget kizáróan immár mindennapjaink jellemzője. Helyesebb lett volna azt írnom, minden percünk jellemzője. A cunamit vélhetően természeti jelenségek okozzák, a hisztériacunamit viszont az emberek. Azok a hátsó szándékú emberek, akiknek érdekük, hogy félelemben tartsák embertársaikat, magyarán tévhiteket tárjanak eléjük, azaz a józan eszüket megtévesztve agymosott rabszolgákká süllyesszék őket, akik így aztán rettegő, könnyen irányítható lényekké válnak, mert mindent megpróbálnak elhiteni velük, amit csak akarnak. Több jel is mutatja sajnos, hogy nem mindig sikertelenül. Ezek azok, akik újabb és újabb jelenségeket hoznak fel példaként arra, hogy bármelyikből világromboló tényező váljon, mellyel szemben az ember tehetetlen. Vegyük is számba, milyen jelenségekkel kapcsolatban vagyunk kénytelenek az állandó rettegéstartásban érdekelt emberek kiszolgáltatottjaivá lenni? Nos, rangsorolás nélkül hadd említsem elsőként a háborút. Európa cirka 45 állama közül hánynak lehetett oka tapsikolni egy orosz–ukrán háborúnak? Mely ugyebár még mindig tart, de a jajgatók nem tettek ellene, hanem fegyvereket küldözgetnek. Így aztán a frontvonalakról naponta kapunk bizonyos ördögi lényekről olyan információkat, melyek bizton nevezhetők hisztériakeltőnek. Elegendő, ha most csak az újonnan bevetni szándékozott úgynevezett kazettás bombákat említem. Ezek ugyebár olyan találmányok, melyek magukból nem egyetlen, hanem sok, szanaszét robbanó létszert bocsátanak ki. Melyek állítólag képesek „várakozni”, tehát jóval később is felrobbanni, mint az eredeti robbanóeszköz. Magyarán a kilövés után még sok-sok ideig öl, mert robban. Tehát jószerével ki sem szabad menni a házból. Vélhetőleg a háború után sem. Nem szeretnék e témában sem szakértő lenni, mindenesetre ez a bomba is olyan, mellyel könnyen lehet hisztériát kelteni. Meg is történt ez már néhány napja, ám a riogatás még fennáll, hiszen fontos része a sátni erő céljának, a hisztériacunaminak. Aztán itt van a klímahisztéria. Jókor mondom, 40 fok van éppen, amikor gépelem ezt a cikket. Csakhogy Debrecenben és a Hortobágyon néztem fel. Nézzem utána, aki nem hiszi, de a rendkívül forró nyár, a szétrepedezett földek akkoriban semmiféle pánikot nem idéztek elő, holott volt ilyen esztendőben. A gazdák szomorúak voltak, az újságok beszámoltak az aszályról, a felperzselt földekről, de nem riogattak. És nem volt hisztéria. Otthon meg volt a kertben fa, s alábújtunk. Volt lavór – bizony, nem medence – amibe hideg vizet tett nagyanyám, és benne üldögtünk. S az ember anélkül is sok vizet ivott, hogy azt a rádió, televízió percenként ajánlotta volna. Most meg másból sem áll, mint hogy mutogatja az Európa számos mediterrán részén „szenvet?” turistákat, mert bizony 40 fok táján leledzik a hőmérséklet.

Bár az időjárással változatlanul lehet riogatni, meg is teszik gyakran, legyen hideg éppen vagy meleg, nem kellett sokáig várni, s megjelent az életünkben egy újabb riogató elem, a migránshisztéria. Ez is tényleg félelmetes jelenség, csak ilyennek beállítani épp oly álságos, mint az összes, részben fentebb is jelzett, s ugyancsak félelmetesnek kikiáltott jelenség. Tudniillik, ha a világban, a világ felett valóban létezne a rend, mint azt hajdan a csodálatos jellemű Vass Albert megállapította, ezzel a tényleg mindennapi életünket támadó jelenséggel is meg lehetne küzdeni. Mióta a világ világ, léteznek határok s léteznek országok, melyeknek vannak jogszabályai. Ezeket nem másíthatja meg senki, persze csak egy normális világrend esetén. Ahogy a magyaroknak nincs semmi közük ahhoz, hogy mondjuk a németek hány nem német embert fogadnak be, s hányak nyitják meg határaikat, vagy hogy a franciák meg mások hányak törlik el a mindennapos randalírozásokat, sőt gyilkosságokat, úgy ahhoz sincs senkinek semmi köze, hogy mi, magyarok mit gondolunk erről a különös ostromjelenségről, s hogy miképpen próbáljuk meg védeni országunkat.

Itt van aztán még nekünk a covid vagy inkább járványhisztéria. Úgy is, mint a világ egyik legmocskosabb átverése. Melyből lassan – sajnos tényleg lassan – kezdünk ugyan felocsúdni, de azért még bennek élnek a hisztériakeltők. Ez amúgy talán a legfélelmetesebb hisztériakeltő jelenség. Mert félelmetes erő állnak mögötte. Vakcinagyártók, akik temérdek pénzt akarnak bezsebelni, de a vakcina hatását nem tudják s nem tudták szavatolni. Ezért is kell hazugságokkal leplezni az összes hátsó szándékot, kezdve Ursula von der Leyen vakcinamanipulációjától egészen a „beavatott” orvosok ki nem próbált vakcinaajánlásaiig. No meg az emberiség létszámát parancsszóra csökkentő összeesküvés munkálkodásáig, akik a legaljasabb módszereket sem riadnak vissza.

Végül hadd említsem a genderhisztériát, mely úgyszintén viszonylag gyorsan lopakodott be az életünkbe. S

hamarosan be is férk?zött mindennapjainkba. Óvodáktól az újságok címlapjáig. Tarol a káoszelt?k ?r?lete, mert nehogy azt higgye bárki is, hogy ezek nem tudják, hogy nincs itt nálunk e tekintetben semmi baj. Csakhogy a genderkérdésben, mint valamennyi hisztériakeltésbe a káosz feler?sítése, a szabad gondolatok kimondásának tilalma, rövidebben a félelemkeltés is hozzátartozik. Vak, aki ezt nem veszi észre. Legyen szó a fentebb emlegetett bármelyik fajtájú hisztériakelt? jelenségr?l is.

Nos, az emlegetett jelenségeket naponta tapasztalva egyre er?södik az emberben a gyanú, hogy mindezt a káoszelt?k társasága jó ideje már jól kifundálta, s céljuk talán a félelemkeltés, a szellemi rabszolgalét megalapozása mellett az is volt (s az persze most is, hiszen a káosz- és a hisztériakeltés nem sz?nik), hogy el?segítsék a szellemi élet hanyatlását. Hiszen így lehet zombikat nevelni, így lehet hisztériát kelteni szinte minden területen s figyelmen kívül hagyni a klímatudósoknak, a politika józan elemz?inek, a lélektanhoz ért?knek, az emberi szervezetet és lelket vizsgálóknak a nézeteit, érveit. Bizony, egyre gyakrabban érezzük az ebbe az irányba tartó er?lködést. Éppúgy, mint a szellem emberei tiszteletének zuhanását. Pedig csodálatos „kínálatunk” van nekünk, magyaroknak a szellem embereib?l. Politológusok, magyarságkutatók, orvosok, közgazdászok, mez?gazdászok, filozófusok, történészek, hadtudósok, irodalmárok, jogászok és még számos más szakma képvisel?i állnak csatasorba, és mondják a magukét. Figyelni kellene rájuk. Jobban. A szellem napvilága helyett nem lenne jó a szellem mocsarában kikötni.

„Nem én kiáltok, a föld dübörög.” József Attila egy mondatát adta jó tíz esztendővel ezel?tt könyvének címéül Tanka Endre professzor. ? azóta is kiált, sok más tudós társával együtt. Ám úgy látszik, nem vagyunk elegenden, akik meghalljuk. Pedig a hisztériacunamiról is ír, meg számos más, életünket fenyeget? veszélyr?l, hazugságról. Mint ahogy megteszi ezt néhány széles látókör? tudós is. Csakhogy ahhoz, hogy leleplezzük a világ hazugságait, az életünket felkavaró álságos nézeteket, ahhoz bizony összefogás kell. Kellene. A szellem embereinek összefogása. Együtt kellene kiáltanunk, s megmutatnunk, mit ér az ember, ha magyar értelmiségi. Meg persze észrevenni, hogy a föld dübörög.

Valamikor a harmincas években Németh László állítólag a következ? szavakkal próbálta felrázni az országot és szellemi társait: „Állítom, hogy a példa hiányzik ebb?l az országból, s hús igazi férfi ma is megmentheti a magyarságot, akármit mondanak az anyakönyvek.” Az idézetet jó régen egy irodalomtörténész cikkében olvastam, sajnos a nevét már elfelejtettem. ? a „némethlászloi” mondást egy orosz matematikus gondolatával toldotta meg, némiképp kételkedve abban, hogy hús ember elegend?-e a szellemi mocsár eltüntetéséhez. Nos, a matematikus azt mondta: „Oroszország sorsa mindannyiunk egyéni er?feszítését?l függ.” Ez az igaz Magyarország sorsára nézve is.

Kondor Katalin

A szerz? újságíró

www.magyar nemzet.hu

Ajánló
